

ÉLŐ KÖVEK

A zsombói Kisboldogasszony Plébánia hírlevele – 2021. március 28.

VIRÁGVASÁRNAP ÜZENETE A PANDÉMIÁBAN

A Pálma- vagy Barkavasárnapi bevonulásával Jézus széttörte a megszokottság korlátját. Most is az - Isten – Atya akaratát tette. Amíg a kenyérszaporítás után nem fogadta el, hogy királlyá koronázzák, most számárháton bevonulva helyénvalónak tartja, hiszen a szenvedés, kereszt önként vállalása a győzelem titka, útja. – Ha a búzaszem elhal, bő termést hoz. A magvető az aratás előre látásában – reményében – bátorodik elszórni a számtalan búzamatot.

Amikor a nép készül az egyiptomi kivonulás - Pászka, Húsvét - megünneplésére, akkor Jézus önként vállalja a szenvedést, elfogatását, hamis elítélését, keresztbordozást. Ő csak azokban a percekben nyugodott meg kissé, - „ünnepelet”, - amíg a keresztre fektették, hogy odaszögezhessék. Erre emlékeznek a liturgiánk a virágvasárnapi passióval, szenvedéstörténet felidézésével.

Kétezer év távlatából is nézve micsoda „ünneprontás”, „sorból kilógás”, totálisan szembe megy a nép megszokott életvitelével, viselkedésével. S a mi titkon őrzött örömünk, - amit 2000 év távlatából már meggyőződéssel látunk, - hogy éppen ezzel a megszokottság széttörésével váltja meg a világot, mutat nekünk is mindig aktuális megoldást. Elleshetjük, kiolvashatjuk Jézus életéből ezt a csendes rejtőzködést a nyilvános működése előtti harminc év ismeretlenségébe burkolózásából Isten Fia létére. Itt él a földön, és nem tud Róla a világ, az emberiség! Sőt, a három év megváltói működésében a rendszeres elvonultságban találják tanítványai. Amikor sokan keresik, s ő egyedül imádkozik egy elhagyatott helyen.

Továbbá mily érthetetlen, emberileg felfoghatatlan a kereszt elhangzó kiáltása: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” Vagyis Isten létére úgy érzi, hogy elhagyta az Isten! – És nem száll le a keresztről. Vállalja az Istentől való elhagyatottság állapotát is. Mindezek az élethelyzetek, Jézus céltudatos Isten-Atya-szeretete éppen a mostani szigorításokban számunkra is hasonló, fontos üzenetet hordoznak. Ne essünk kétségbe, ne bizonytalanodjunk el, hiszen nem atól vagyunk Krisztus-követők, ha csak mazsolázunk az evangéliumokból. Feldobódunk a csodáin, tanításán, éleseszűségén... feltámadásán... világ végéig köztünk maradásán. Ez folyton növekedjen is bennünk.

Ugyanakkor a világjárvány ráirányítja figyelmünket Jézusnak emberileg érthetlenebb eseményeire is. Olyanokra, amikor

látszólag nem történik semmi, csak a tehetetlenség, vergődés, „semmittevés”, ünnepelni képtelenség, ... kerülnek előtérbe. Hiszen ezekről is beszámolnak az evangélisták.

Ha valamikor, most bátorítson Jézus háttérbe vonuló példája. Személyes Istenbe vetett hitemet erősítse, ha a járvány miatt például otthonomban, családommal kell a megváltás titkait átélnem. Esetleg média-közvetítés segítségével, vagy csak a Bibliából elolvasva az akkori eseményeket... Biztos, hogy az ünneplés teljességéhez hozzátartozik a közösség fizikai jelenléte is. De a közösségi ünneplés is, akkor hiteles, ha a tagjai - egyenként - személyesen nagyon hinni akarnak, nemcsak megszokásból vannak jelen.

Legyen ez a járványos Nagyhétünk a személyes hitünknek igazi, mély próbája, megedződése, iskolája. Isten szeretőknek minden a javukra válik. Keressük a létező és az - esetleges - újabbnál újabb megszorításokban is, hogy Istenért mit tehetek a felebarátaimon keresztül. A magányomban hogyan ölelhetem át az önként - értem is - szenvedést, halált vállaló Jézust?

Nem baj, ha bizonytalankodom, mert még ilyenben nem volt részem. Most van itt az ideje felismerjem Krisztus szeretetét. Bellarmin Szent Róbertet egy alkalommal arra kérte valaki, hogy adjon neki egy képet magáról. A Szent azt felelte: „Melyik képemet akard? A régi vagy az új ember képét?”

A régi nagyon csúnya, az új ember képe pedig még nem kész!” - Szent Róbertnek nagyon találó ez a válasza. Nekünk sincs kész rutinunk, beidegződésünk, most készítjük, formázzuk. Az új ember képét segít kialakítanunk Jézus azzal, hogy belevág az isteni kalandba, bevonul Jeruzsálembe,... de tudja, hogy a Golgotán köt ki, s azt követi az Élet győzelme.

Ha kérem a Lelemény Szentlelkét, hogy hol és hogyan szeretetek ebben a járványos helyzetben, és meglépek, megvalósítom, akkor egy virággá változtatom a szenvedés tövisét.

A Virágvasárnappal megkezdődő Nagyhét új meghívás mindannyiunk számára, hogy olyan személyes, tartós, végleges döntést hozzunk Isten, Egyház, evangélium mellett, hogy a „hosszannázásunk” öt nappal később (Nagypénteken) – vagy bármikor a jövőben ne változzék ellenkezőjévé. („El vele!” „Keresztre vele!” „Feszítsd meg!”)

A megváltás titkának áldott átélését - Szent Három napot – kívánok: József atya